

[Holger K. Nielsen]

både i udlejningssektoren og i ejerboligsektoren. Men vi mener ikke, at det er rimeligt, at der gives direkte statstilskud til indretning af gildestuer.

Det blev sagt, at det vil blive en bureaukratisk ordning, men det mener jeg er et forkert argument. Der er opbygget bureaukrati gennem dette forslag, men med det bureaukrati, der er opbygget her, kunne man udmærket godt gennemføre en ordning, som satser langt mere på energibesparende foranstaltninger i hele boligsektoren, og så ville der være fornuft i tingene.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis man skulle medbringe bare en repræsentativ del af det, der er skrevet og sagt om dette lovforslag, ja, så skulle man have en lastvogn for at bringe det herop til talerstolen, og det er der jo mange gode grunde til ikke at gøre. Regeringen har brugt enorme ressourcer til at fortælle – ja, jeg vil nærmere sige til at bortforklare – hvad det reelt er, det drejer sig om.

Dette forslag er for det første i strid med en aftale, som er indgået bl.a. med Fremskridtspartiet, men det skal vi nok komme tilbage til senere. Dernæst er det også i strid med det betækningsbidrag, hvori et flertal i Folketinget pålagde regeringen at komme med forslag, som skulle forhindre tvangsauktioner og følgevirkningerne heraf.

Det tilskudsforslag, som vi har foran os nu, er et tilskud, som retter sig mod de bedrestillede boligejere, dem, der ingen problemer har. Det vil med andre ord sige, at efter alle de bestræbelser, vi hidtil har gjort os for at hjælpe de dårligst stillede boligejere, tager man nu provenuet og flytter over til dem, der ingen problemer har. Det er også en måde at se det på, at det skulle være det offentlige opgave.

Man hører, hver eneste gang man foreslår, at pensionisterne skal have hjemmehjælp, eller at folk skal kunne få en ordentlig begravelse, at det kan man ikke, fordi regeringen ingen penge har, men når det drejer sig om, at folk i Hørsholm eller på Strandvejen skal have marmorbeholdere, er der altså ingen smalle steder.

Noget andet er, at alle de fine tanker om at opprioritere energibesparende foranstaltninger kan man da godt gå rundt og lufte, men der er intet i forslaget, som forhindrer folk i at søge tilskud til alt muligt andet, som står på den omtalte liste. Jeg går ud fra, at man ikke har en intern

liste, hvorefter kommunerne skal lave et køystem, men det skulle såmænd ikke undre mig. Men når man snakker så meget om disse her energibesparende foranstaltninger og regeringen nu er blevet påtvunget en CO₂-afgift, så kan det være, at man får de andre partier med til at finansiere den igennem dette forslag. Det blev i hvert fald drøftet meget under forhandlingerne.

Når Fremskridtspartiet vender sig så stærkt imod dette lovforslag, er det, fordi vi mener, at når der er knappe ressourcer – og vi er enige med regeringen i, at der er knappe ressourcer – så må man fordele ressourcerne således, at det er dem, der har mest brug for dem, der får andel i dem.

Denne ordning har mange minusser. For det første må man jo sige, at beskæftigelseseffekten af forslaget er højst tvivlsom. Den er højst tvivlsom, og for mig minder det mest af alt om, at man har taget en pose med 1,8 mia. kr., så har man smidt dem ud af vinduet, og nu er man meget spændt på, hvor de lander henne. Det ses også af, hvordan forslaget er blevet modtaget. I en leder i Ekstra Bladet for den 16. maj 1991 står der: »Revy-Forliget skal begrænse sort arbejde. Pointen er bare, at det stadig bedst kan betale sig at engagere måneskins-håndværkere, så ordningen vil kun blive brugt af retlinede mennesker, som alligevel ville have vedligeholdt«. Det vil med andre ord sige, at der ingen ekstra beskæftigelse er i den. Jyllands-Posten skriver noget tilsvarende. Berlingske Tidende skriver, at boligpakken næppe betyder, at sort arbejde mindskes væsentligt.

Ekstra Bladet skriver også, at de 900 mio. kr., som det koster på årsbasis, drukner i formularer, og når man foretager en opgørelse for at se, hvordan det i hvert enkelt tilfælde ville påvirke boligejerne, ja, så viser den, at man altså for at få 7.000 kr. skal være i stand til at medbringe ret så mange penge hjemmefra.

Det er simpelt hen et dårligt forslag. Når Fremskridtspartiet alligevel var med til at diskutere det, var det ud fra et løfte fra boligministeren om, at dette var første trin i en flertrinsraket, og derefter skulle vi lægge alt arbejdet og alle visionerne på den langsigtede boligpolitik. Under forhandlingerne viste det sig, at hver gang man kom til et punkt på den langsigtede liste, som der var lidt politik i, fik man enten et udvalg, eller også skulle man lave et udredningsarbejde, og derfor blev aftalen altså også